

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

1040 София, ул. "Славянска" №1, тел.: 02/ 91 408(центра), факс: 02/ 987 00 98

Изх. № 11-80 - 307 / 12. 07. 2002
 (Моля цитирайте при отговор)

На Ваш №.....

**ДО
 КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
 НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

СТАНОВИЩЕ

НА МИНИСТЕРСТВОТО НА ПРАВОСЪДИЕТО

ОТНОСНО: Конституционно дело № 12/2002
година

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,
 УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ
 СЪДИИ,**

С определение на Конституционния съд от 25 юни 2002г. сме конституирани като заинтересувана страна по Конституционно дело № 12 за 2002г., образувано по искане на Върховния касационен съд за установяване на противоконституционността на § 5, ал.1 от Преходните и заключителните разпоредби на закона за кооперациите.

В искането се твърди, че § 5, ал.1 противоречи на чл.44, ал.1 и на чл.19, ал.4 от Конституцията, като е нарушено правото на свободно сдружаване на гражданите и съответно законодателят не е изпълнил задължението си да създаде условия за коопериране на гражданите с цел постигане на стопански и социален напредък.

Според нас искането за обявяване на § 5 ал.1 от Закона за кооперациите за противоконституционен е неоснователно. Съображенията ни за това са следните:

Прогласеният в чл.4, ал.1 от Конституцията принцип за правовата държава установява върховенството на закона. Тъкмо това върховенство на закона гарантира законодателят с разпоредбата на § 5, ал.1 като задължава управителните съвети на кооперациите, които са приели промени в уставите си да поискат в определенияте от § 2 и § 3 срокове вписване в регистъра при окръжния съд на подлежащите на вписване обстоятелства.

Целта на § 5, ал.1 е стимулиране законосъобразното поведение на кооперациите. За изпълнение на тази цел законодателят е въвел различен от общоустановения в Закона за кооперациите ред за прекратяването им – прекратяване по право, но само за онези от тях, които не са изпълнили изискванията на закона.

Със спорната разпоредба на § 5, ал.1 законодателят не е нарушил установения в чл.44, ал.1 от Конституцията принцип за свободно сдружаване на гражданите, защото същевременно е спазил чл.44, ал.3 от същата, а именно със закон е определил реда за прекратяване на неизправните кооперации.

Не може да се подкрепи и твърдението, че § 5, ал.1 противоречи и на чл.19, ал.4 от Конституцията, тъй като разпоредбата на посочения параграф е едно от въведените със закон условия за коопериране, което допринася кооперациите да изпълняват своята дейност съобразно закона за постигане на стопански и социален напредък.

Предвид изложените по-горе съображения, смятаме, че искането на състава на Върховния касационен съд за обявяване на противоконституционността на § 5, ал.1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за кооперациите е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

ПР/СТ

МИНИСТЪР

АНТОН СТАНКОВ/